

(98/C 174/240)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4113/97**från Yves Verwaerde (PPE) till kommissionen***(16 januari 1998)*

Ämne: Den geopolitiska situationen i regionen kring de stora sjöarna

Skulle kommissionen vilja informera om sin ståndpunkt beträffande den geopolitiska situationen i regionen kring de stora sjöarna?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar*(29 januari 1998)*

Området kring de stora sjöarna har under de senaste åren skakats av en rad politiska, sociala och humanitära kriser utan motstycke. Regimerna i Kigali och Kinshasa har drivits bort av en militär allians, och de etniska konflikterna i området kring de stora sjöarna har kopplats samman med Kongos (f.d. Zaires) öde och med Ugandas och Angolas strategiska intressen. Hundratusentals människor har fallit offer för folkmordet i Rwanda, inbördeskriget i Burundi och de etniska förföljelserna före och under konflikten i Kongo nyligen. Miljontals människor har drivits ut på vägarna. Sammandrabbningarna och den dagliga kampen för överlevnad har lämnat kvar en djup ömsesidig ovilja mellan de olika befolkningsgrupperna.

Men de politiska och militära omvälvningarna har också väckt en förhoppning om att nya former för regional integration och regionalt samarbete skall kunna prövas, under förutsättning att länderna i detta område lyckas återupprätta freden och få igång ekonomin. Området kring de stora sjöarna har liksom Centralafrika ovanligt rika och varierade naturtillgångar. Befolkningstrycket, som är ett allvarligt problem i vissa länder så länge de nationella gränserna stänger in befolkningen, utgör också en stor potential om man lyckas skapa ett regionalt samarbetsområde där personer och varor kan röra sig fritt och säkert och där det finns ekonomiska möjligheter. Kommissionen har länge haft denna vision om regional utveckling i området kring de stora sjöarna och är beredd att inleda en dialog med länderna i området om regional integration.

Kommissionen är medveten om att vägen mot fred och regional integration går via säkerhet i de berörda staterna, och denna säkerhet hotas fortfarande både inifrån och utifrån av olika beväpnade oppositionsgrupper. Men fred kan inte åstadkommas endast genom militära ingripanden mot resningarna. Det legitima försvaret av den nationella suveräniteten måste ovillkorligen förenas med en försoningspolitik som sträcker sig utanför de nationella gränserna. Vederbörlig hänsyn måste tas till alla befolkningsgruppers intressen, både ekonomiskt sett och vad gäller deltagande i maktutövningen. Respekten för de mänskliga rättigheterna och för folkrätten måste återupprättas. Säkerhet är inte bara statens privilegium utan också en av individens grundläggande rättigheter. Denna säkerhet för individen har flera aspekter som måste behandlas som en helhet: skydd mot förföljelser, säkerhet för personer och tillgångar, tryggad livsmedelsförsörjning och kamp mot fattigdom samt skydd av den miljömässiga och ekonomiska basen för samhällenas överlevnad.

Att återupprätta freden i denna vida bemärkelse är en enorm utmaning, men det tycks vara det enda sättet att åstadkomma en hållbar stabilitet i detta oroliga område. Gemenskapen är beredd att hjälpa de länder som slår in på denna väg, men området och dess ansvariga politiker måste skapa de grundläggande politiska förutsättningarna: dialog och försoning på nationell och regional grund, skapande av en konstitutionell och juridisk ram för öppna samhällen och ekonomier samt inrättande av en administration som kan säkerställa en god förvaltning av offentliga frågor. Dessa förutsättningar återspeglar Lomékonventionens anda och lydelse, och denna konvention utgör den viktigaste grunden för förbindelserna mellan gemenskapen och länderna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS).

(98/C 174/241)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4152/97**från Francesco Baldarelli (PSE) till kommissionen***(7 januari 1998)*

Ämne: Italienska regioners tillämpning av förordning (EEG) nr 2078/92

Länsstyrelsen i Marche har, till följd av kommissionens skriftliga yttranden och ett domslut av den regionala förvaltningsdomstolen, med en egen rättsakt reglerat tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (¹), och särskilt artikel 2 a) om ekologiska produktionsmetoder.